

ARIPI ROMÂNEȘTI

Director: Gheorghe
AL. DEMETRIU

26 IANUARIE 1946
ANUL III, Nr. 54

IN MISIUNE, LA BORDUL UNUI
BOMBARDIER GREU ROMÂNESC

LEI 20

LINII AERIE
INTERNE
INTERNATIONALE

*Siguranța
Comfort
Rapiditate*

LARES

LIPIILE AERIE ROMÂNE EXPLOATATE CU STATUL

„ARIPĂ ROMÂNESCĂ” Organ oficial de propagandă al Subsecretariatului de Stat al Aerului, Reducției și Administrației: Str. 54-
mădă Nr. 9 et. I Telefon: 2.65.28, cost cos: 1334.

Director: Comandor ex. rtp. AL. DIMETRESCU. Redactor: NICOLAE LĂRÎȘS ANDRESCU și ȘION.

Costul abonamentelor: întregindul, fabrică, înstituții de Stat și particulare, de speță: de la 5000, obținut: de la
1900 cost. Pentru publicații: de la 400 cost. Se exemplar de la 25.

Comandantul!

„Nu temerile, blândăţele sau vando de Noie vor câştiga acest război, ci spiritul soldătesc. Nu ordinele scrise în faa să, după sfârşitul marelui, ci contactul personal pe care îl au „cu ei comandanţii lor şi dăci cucerirea”.

În declaraţia de mai sus, pe care generalul Montgomery a făcut-o la începutul acestui an în Anglia, este atîtă adevăr şi de o atît de mare importanţă — în special pentru timpurile de azi — încît se trebuie să reţină atenţiunea, să fie înţeleasă şi însuşită pe deplin, de orice comandant, dela şeful de grupă pînă la cel mai mare conducător de oaste!

Această concepţie — pe care generalul american înţelege să o adopte abia acum — a fost introdusă în armata germană odată cu venirea Führerului la conducerea Marelui Reich. S'a spus de multe ori că soldatul german — personal — valorează cît 10 din inamicul lui, datorită pregătirii tehnice şi armamentului de care dispune şi a spiritului combativ de care este însoţit. Este adevărat că poporul aliat ştie să-şi însuşească o instrucţie şi să folosească o armă — oricît de nouă şi de complicată ar fi — fînd în acelaşi timp, în tradiţie existenţei lui să se lupte şi să-şi sacrifice uxor viaţă pentru ţară sau pentru onoarea lui.

Ceosea ducă însă la maximum dezvoltarea acestor calităţi indiscutabile, este încrederea totală, oarbă, fără reţineri, pe care soldaţii germani o au în comandanţii lor. Viaţa — aproape în comun — pe care ei o duc cu şefii lor; grija acestora pentru nevoile sufletesti — de multe ori, aparent, fără însemnătate — ale celor mici; respectarea cu stricteţe a dispoziţiunilor generale şi în acelaşi timp inexistenţa oricărui abuz; convingerea înăscută — dar şi constatată — că ordinele pe care cei mici le primesc sunt trecute prin cîrul unei serioase călăuziri şi că sunt absolut necesare Patriei sau serviciului; siguranţa că, oricîte ori este posibil, li se evită orice sacrificiu inutil; contactul permanent şi exemplul personal, în timpul greutăţilor morale şi fizice, al

luptelor şi în special al celor mai grele situaţiuni: clipele de desîndare care se respectă şi pe care cei mici le gustă aproape în comun cu superiorii lor, toate acestea fac din şefii germani, idoli luptătorilor. Încrederea şi dragostea în cei mari fac din cei mici executanţi fără de mîrmur, viteji fără de seamăn!

Cînd Reichsmareşalul Göring, amiralul Doenitz, mareşalul Rommel sau oricare altul din conducători de oaste germană scrie, terestră sau maritimă — care au făcut proba capacităţii, curajului, devotamentului pentru Patrie şi a atitudinii lor omanose şi înţelegătoare faţă de cei mici, faţă de executanţi — dau un ordin, acesta se îndeplineşte aîdoma, oricare ar fi sacrificiul pe care îl cere aducerea lui la îndeplinire.

Credinţă şi dragoste, iată două forţe spirituale capabile să „mură munţi” din locurile lor. În lupta aprigă dintre oaste două lumi, nu pot să învingă „automatele”, ci popoarele pătrunse de credinţa nimbăată a unui ideal sfînt şi măntuitor; va izbîndi soldatul cu spiritul de jertfă neprecupeţit şi liber consumînt, condus de şefi de slăbă, dărji şi total atenţi sufleteste cu acei pe care-i comandă!

În armata română am văzut multă realitate! Exemplul personal al comandanţilor a răsturnat de multe ori situaţiuni care iniţial erau în avantajul inamicului; procentul mare de ofiţeri căzuţi în fruntea unităţilor şi faptele de vitejie sîmtoare ale soldaţilor români sunt dovada cea mai vie a unei legături şi înţelegeri sufletesti reale, sortite să ne educe victorie, pacea şi liniştea socială, oricît ar fi străduinţa contrară a „diavolilor”...

Comandor ev.
AL. DEMETRESCU

4

Avioane românești

Spre Iasi (S.M.P.)

Centrul artileriei la victoria din Iasi
(S.M.P.)

7611
în luptă

Revoluție generală a echipamentelor
(S.M.P.)

Reportajul din război în literă
(S.M.P.)

"Stema roșie", simbolul unității noastre armate
și care se desfășoară în luptă (S.M.P.)

C. poartă în grup

Cronica războiului aerian

de ROMULUS SEIȘANU

CEA MAI MARE BĂTĂLIE AERIANĂ. — OPERAȚIILE DELA I PÂNĂ LA 15 IANUARIE 1944

La primele două săptămâni ale acestui an pe teatrul de război european a continuat ofensiva aeriană anglo-americană, împotriva orașelor și regiunilor industriale din Germania, ca și împotriva diverselor obiective civile și militare din Olanda, Belgia, Franța, Italia, Grecia, Bulgaria și spațiul Mediteranean; precum

și operațiunile aeriene depe frontul oriental împuse de cerințele lătililor ce s'au desfășurat în sectorul de sud și central.

Centrul de gravitate al ofensivei aeriene anglo-americane a fost tot spațiul Germaniei: clăd central de gravitate al operațiunilor aeriene germane și sovietice

a rămas situat în sectorul de sud al frontului oriental. Cu toate că luna Ianuarie, în Europa și mai cu seamă în stepele sale sălășuitoare din zonele vicietelor, a gerului și a cepei, nu este favorabilă activității aviației, de astădată condițiile atmosferice n'au împiedecat decât într-o măsură redusă operațiunile avioanele de luptă, de cercumstare, de bombardament și de vânătoare. În spațiul occidental ofensiva aeriană anglo-americană a pătruns acoloș cauter acut tăcut, deoarece misiunea principală a formațiunilor de bombardiere britanice sau americane, a fost acela a lăsați mari număr alți mai mare de bombe explozive și incendiate asupra orașelor și regiunilor industriale. Mădămii britanice s'au electat mai mult în cursul nopților și în condiții atmosferice sale, pentru a favoriza atacurile avioanelor lor; iar cele americane mai mult în cursul zilelor. Numai un singur raid american, acela din ziua de 9 Ianuarie a fost electat de o formațiune compusă numai din bombardiere, pe clăd toate calculale au fost organizate din bombardiera protejate de avioane de vânătoare și de cruciatore aeriene, apce a le asigura aplicarea, contra atacurilor avioanelor de vânătoare germane, mărur pe a parte din pucărușii lor în zădări mari raid ce răsă mai mare de acțiune. Anglo-americanii ca să scotă în relief capacitatea distructivă a bombardierelor grele de clăd 2 și 4 motoare scotăruș tonajul de bombe lăsat în cursul atacurilor lor de zi și de noapte, asupra obiectivelor civile și militare din Germania și în desăchi a celor civile. Ape de exemplu: al un scotă că într-o perioadă de 100 de zile, dela 9 Iulie până la 17 Octombrie 1943, numai bombardierelor americane au lăsat asupra orașelor germane în cursul atacurilor diurne 18.000 tone de bombe și în cursul atacurilor nocturne, 48.000 tone, — în total 66.000 de tone, „Grosul” tonajului silit asupra unui singur obiectiv a fost silit în cursul celor 100 de zile împotriva orașului Hamburg din 28 Iulie clăd un fost lăsat 2.300 tone de bombe. După ceea a venit clădul Berlinului ampr — răs s'a armat în cursul a nouăzeci atacuri un tonaj impresionant de bombe, cu efecte distructivă mari, dar care s'au contribuit să aducăze morbul populației capitalei Reichului și mari lăcrătoarea populației germane în capacitatea sa de rezistență împotriva inamicilor săi. Efectele distructivă în domeniul militar au fost mult mai reduse deoarece aviația de bombardament anglo-americană pătăze de predilecție obi-

activitate civilă, înlocuind aglomerații urbane, pe care le atacă de la mare altitudine; iar obiectivele militare sunt mai greu de atins deoarece sunt mai bine protejate și camuflate.

Deși reprezentările germane împotriva Angliei nu s'au produs încă, acestea nu lasă însă să așteptăm germanii să fie în mijlocul luptelor și să riposteze în condiții severe. În ultimile luni însă s'au putut constata o sprijin și procesul pierderilor anglo-americane, care-și găsește explicația în capacitatea tactică și combinatorie a vânătorilor germani și în perfecționarea mijloacelor de apărare antiaeriană germană. Tactica aeriană ofensivă și defensivă au suferit în ultimul timp modificări semnificative. Folosirea bombelor homocinice, a mortarilor artificiali și a altor procedee; prezența și atacurile din ca în ca mai îndrăznețe ale avioanelor de vânătoare germane împotriva formațiilor de bombardiere grele, chiar însoțite de aparate de vânătoare și de crucișătoare aeriene, au contribuit la modificarea condițiilor tactice ofensive și defensive. Din aceste cauze au rezultat cele două raiduri diurne ale „fortitruerelor aberturare”, distrucție mai mult superficială lor comenzi, în vreme ce nu s'au putut rupe, dar pierdute cu un succes în sporit progresiv de la o porțiune de 1—15, la 1—18 și chiar mai mult. Unii experți anglo-americani au afirmat că un grup puternic de vânători s'ar putea provoca pierderi similare unei escadre compuse din 500 de bombardiere grele, care ar ataca în formație compactă și ar fi bine protejate de vânători și acceptați de un foc foarte dens. Totuși, avioanele de vânătoare germane au reușit să atace cu succes asemenea formațiuni compacte pe o mare distanță evadând prin manevrele abile și îndrăznețe și le dislocuie, înconjurându-le și în mijlocul altor capacități ofensive. Aceasta s'a dovedit, altele în bătălia aeriană ce s'a dat în ziua de 14 Octombrie 1943, deasupra câmpului german Schweinfurt, în care s'a vădit deosebită lăz de aparate americane; în bătălia aeriană din zona petroliferă Clusius — Ploeght, în care s'a vădit deosebită lăz de aparate americane; cât și la marea bătălie aeriană ce s'a dat în ziua de 11 a. c. între locul Zandvoort și Braamswijk, în care s'a vădit deosebită lăz de aparate americane.

După comunicatele din Londra au luat parte la acea bătălie a formațiune americană de 700 de bombardiere protejată de 500 de avioane de vânătoare și crucișătoare. Accuzație puternică formația a fost atacată pe tot parcursul, din gloriu, fără încetare, de forțele aeriene germane, ce și de celelalte mijloace antiaeriene. Atunci a început imediat ca formațiunea americană a sărit deasupra țării Zandvoort de către primul grup de avioane de vânătoare germane; după care au intervenit apoi după alții, pe întregul parcurs, toate formațiunile de vânătoare germane, prezența și celelalte mijloace an-

tiaerene. Bătălia a durat peste trei ore. Cu toate că bombardierii americani erau în formație compactă și au fost protejați pe tot parcursul de 500 avioane de vânătoare și de crucișătoare, care au sberat mii de bombardiere, tactica folosită de vânătorii și distrugătorii germani a fost următoarea: pe rând o parte dintr'unul au sărit în luptă vânătorii americani, alții parte a reușit să izbese crucișătoarele aeriene de grupul formațiunii de bombardiere; după aceea au apărut albe avioane de vânătoare și distrugătoare germane, care au atacat formațiunea de bombardiere, după ce capacitatea de apărare a crucișătoarelor a fost aproape paralizată. Avionii de vânătoare germani au aplicat alternativ tactica atacului în bloc și a vânătorii izolate. În asemenea condiții formațiunea nord-americană de aparate de deasupra țării Zandvoort și până la Braamswijk — sectorul alba de atac — precum și în cazul aberturii din de bătălie, a fost timp de peste 3 ore înclătă în lăz crâncene și a fost expusă la focul bateriilor anti aeriene. În celelalte raiduri asistăm regest și americani au reușit să izbese la masivă de Zandvoort, înclătă de exemplu la direcția Berlin prin escadrile făcute în Germania de Sud și Central ca să izbese în toate apărarea Germaniei; am să trecă pe lângă Berlin și s'au îndreptat spre orașul Berlin depe coasta Mării Baltice pe care l-au bombardat. În cursul nopții de 12 lăz s'a vădit deosebită lăz de aparate americane în bombardat portul Flura în două repaze. Sofia, capitala Bulgariei, a suferit trei atacuri aeriene consecutive. Roma a fost și ea bombardată de avioane americane de zilele de 11 și 12. Înnoare. Pe întregul parcurs din cauza greutății nefavorabile, activitatea aeriană a fost mult redusă.

În Pacificul de Sud Occidental au fost mai multe lăz aeriene între formațiunile de bombardiere americane și cele japoneze deasupra țării japoneze de la Rabaul (Insula Noua Britanie) și în apărarea de Nord-Est și Insula Noua Guinee.

ROMULUS ȘERBANU

Carburant transportat pe calea aerului, în lăz în destinație

Atacul de vânătoare germană asupra Waff 119, apărarea bombardierelor anglo-americane

Popas in drum spre Front

Din aspra Răzrit ne bate 'n fașă
O boare veselă — și-apoi ca un chin
Vădusem zorii negri și străluc
Se lasă peste 'ntinșuri, peste viașă.

Iată-ne-acum făcând un scurt popas,
Apropiasi de slăvi și armate...
Ne odihnim, dar inimă-i fierbinte
Și sufletul urcat mai lângă glas.

Că tunul greu, cum bubuie deperre,
Ca din adânc o voce cunoscută —
Ne ia pe toți la rând și ne slăve,
Cu reci liori de dragoste și moarte.

Și 'ntr'un târziu, cu gândurile 'n vau,
Lângă trineștea lăzburilor tari —
Ne-aduce somnul mândri teleguri,
S'ajungem mai de vreme la dușman.

TEODOR SCARLAT

Moment de noapte

Se-nd în noaptea de departe
Sub manta 'ntinsă de răcoare
Șurșături de mitralieră
Și bătălii de moarte.

S'a dat alarma 'n beana largă
Pe aerodrom a vijolie...
Se joacă nagura pe câmpuri?
Apar fantome! Cine știe?

De'odată, au pornit în miltari
Largi siluete, pășiri mari.
Se îndreaptă fulger către ărmul
De foc și bează... Legendari.

Icarii noștri prind în șorari
Cetăți de fier, cetăți dugmane
Și-i lădău acolo unde atacă
„Torpile vii” din avionă...

...Treptat se stinge vălătoia
Tăcerea crește ca o floare...
Tăria vitejii aterizează,
Doar ceru-i plin de reflectoare...

AL. RAICU

Permisiie

O slujnică bătrână mă vede și se'nchină
S'a 'ntors tăticu! — aburdă un glas ca o lăună.

Răsar în prag. Nevasta un pas'n-apol se trage.
Duhosac a hoit, a stepă și-a răncede bărioage.

Pășac stângaci, Bocancii serăgose din grele ținte.
Nevasta plânge, râde și spune dragi curinte.

O dulce ameeală molărec mă cuprinsă,
Pețica-mi la beatus și acul de coarindă.

Imi scormone rakuscul și-mi pipăie bidermă,
De marșuri și măceluri mi-e năclăit ventomă,

și măiafle, când frustas fetiței o desuieră,
de febra marșii lucră s'a'n lăncat să ardă...

Voci fragele mă chiamă; din ochi mei răspunde,
abărlită pândă aspră din gropile slundă.

Alinuri, lângă mine, tot pălăie pe bune, —
eu parc'ștept explozii de beandări și oduse.

Imi leapăd centuronul, pe acuma pun gamedă.
Mă vad rămbind în cadre și nu sunt eu acola.

Rovăd unghere alinate... Ca'n altă existență,
din răsuri tes poezii scribind o reverență,

la masa mea de lucru fotoliul mă'mbie...
Când am trecut prin spații, călcând pe vegetaie?

O mângăiere ală pe umăr mi se lasă;
la juru meu danșează luminile din casă.

Contururi moi de ceață se'nchiesc dinainte
Din via plină la ale zănt stepa și morminte...

Tăria, când toți la masă, în cinstea mea se'nchină,
oțluci lăngărate se vătără la cină.

și, strâmbi, toți comarșii căsoși prin gropi străluc
rânjesc, diferim, din fundul paharului, la mine...

RADU GYR

MEDALION

465

Capitanul aviator IOAN GHEORGHE

A căzut în lupta titanică a aripilor românești contra celor bolșevici, pentru țară și pentru gloria unității sale, camaradul și fostul meu subalter, căpitanul aviator Ioan Gheorghe!

De la începutul războiului aflat pe front — doar cu un răgaz de câteva săptămâni pentru a-și însemna căminul cu aleasa inimă lui — căpitanul Ioan Gheorghe a fost vesnic în fruntea misiunilor și a paradelor sale și mai târziu în fruntea escadrilei pe care o comanda.

Strălucit zburlător, pilot cu excepționale calități — pilot „tare”

cum sunt calificativul celor care își trăiesc viața pe aerodrom — Ioan Gheorghe era voluntarul celor mai grele misiuni, admirația și pilotul preferat al șefilor de bord și unul din cei mai iubiți comandanți de escadrilă, pentru că era bun și drept cu cei mici, vesel în timp de repaus, calm și dăru în aer și la datorie!

Ultima oară l-am văzut la Zaporozje, pe Nipru. Se întorsese dintr-o misiune grea, cu avionul ciuruit de gloanțe și cu spărturi de tun. Seară — în mijlocul zburlătorilor din grupul comandorului Giosanu — am stat mai mult de vorbă cu el,

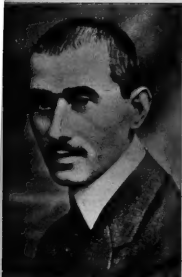
reamintindu-ne timpurile trăite odinioară și de toți cei dragi căzuți în lupte și la datorie!

Mă-a vorbit de escadrila lui — era mândru că este comandantul unui mănunchi de zburlători bravi și a unor ocași muncitori, disciplinați și devotați — și de ființa dragă care-l aștepta în țară...

Modest, brav și necunoscut poate de către cei din afara meseriei — așa cum sunt aproape majoritatea zburlătorilor noștri — căpitanul Ioan Gheorghe a însemnat pe front, acolo unde se evidențiasă adevăratele valori morale, un caracter, un luptător, un admirabil camarad!

Aripile românești și toți cei care l-au cunoscut nu-l vor uita niciodată!

AEROP

Aurul Vitecu.

DINTRE toate aeroplanelor construite până astăzi, aeroplantul nostru e cel mai simplu, cel mai ușor și cel mai ieșut de condus. E cel mai simplu, deoarece corpul aparatului, care la alte aeroplane e compus din 3, 4 sau mai multe stâlpi longitudinali, monofide, de o serie de traversa, fixate prin piese metalice și înlocuite cu arcuri de oțel, aerul aerul e format, la aparatul nostru, dintr-un singur tub de aluminiu lung de 10 metri, care poartă cârmă, helicele, planurile portante, așchiile și planurile așchiilor — crăci — toate — erau formate dinde.

Acest tub e calculat să reziste numai la compresie; toate celelalte forțe trecând asupra arcurilor de oțel — el aruncă formele împreună cu toate celelalte părți ale aparatului, în tot deformabil.

Aluminiumul, cel mai ușor dintre metale, rezistă foarte bine la compresie, mai ales sub formă de tub. La trupele rezistența lui poate atinge maximum 30 de kg. pe milimetru pătrat de suprafață — Am profităm, deci, de această calitate, care îngrădește cu ușurință fac din el un material ideal de construcție, când nu l-ai se cere mai mult decât poate da.

La ambele capete ale acestui tub, două manșonuri de oțel ghidivente, prevăzute cu un dispozitiv special, permit luarea tuturor arcurilor necesare, în același timp și cu un grad de înclinare riguros egal.

Cârmă de vracare și tubul ar, apăsă la capătul anterior al tubului principal, de care e fixată printr-o articulație mobilă, e formată dintr-o simplă arcă de frână curbat și lumbrică, ce și celelalte planuri, în planul cilindrului cilindric-ventilator. Arzătorul Vitecu este așezat dintr-un monoplant care are cârmă de înclinare în față. Și în ambele aceste loc, dincolo mai întâi, aparatul dispune în canal de față de încă un perit de rezistență înclinare, care îl înclină în jos, pe de o parte, și în sus, pe de altă parte, în funcție de necesități. Am văzut, deci, că e mai bine să dispui de o forță laterală pe care o poți înclină în jos și în sus, în funcție de necesități, decât să îl reduci la neutralitate de a lăsa prin divergența echilibrului.

Funcționarea cârmă de înclinare se încheie de la altă: când vreau să apară să se ridice, dăc această cârmă o apăsă

înclinare în apa aerului. Acest lucru se poate deduce din el, faptul de pârghie pe care-l formează depărtarea dintr-un și planurile portante, însoțite această forță, mărește unghiul cu care planurile înclinare în aer și când componenta verticală devine superioară gravitației, aeroplantul pârșește pârșind, alungându-se pe pârșește în jos.

Spre a deveni, facem manșonul înclinat, în timpul înclinării, cârmă de înclinare rămâne perfect egală și nu e acționată de pârșește când vreau să schimb în plus, sau în minus, înclinarea. Unghiul de înclinare al planurilor portante, e determinat de poziția în care se află aparatul central de greutate în raport cu centrul de greutate și această, în mod invariabil, prin înălțimea construcției aparatului.

Într-un cârmă de înclinare și chiar pe sau și de înclinare, se află articulația cârmă de direcție laterală.

Acasă cârmă se compune din două planuri verticale, de formă semicirculară, însoțite parțial de două bare articulate, cu care formăm un periclitogram deformabil, într-un sens sau într-altul, după voința pilotului.

Când aceste planuri sunt deviate din poziția lor parțială cu axul vertical, înălțarea sau înălțarea, aerul înclinându-le, creșterea o compunem artizanal, proporțională cu unghiul de deviație și aparatul descrie un arc în direcție contrară și de o mărime proporțională cu deviația.

Există cârmă de direcție e mărit prin rezistența laterală și apăsă aerului planul vertical din coada aparatului și unghiul dintr-un fel de planșă de direcție.

Geuile acestui sistem special de cârmă, aeroplantul Vitecu descrie orice curbă de rază foarte mică, ce se curbează pe curbură.

Tot pe corpul tubului de aluminiu, la o depărtare de patru metri de cârmă de înclinare, se află fixate în mod rigid, cu ajutorul unor mule de oțel, planurile portante.

De o formă parabolică și formate dintr-o simplă bară de brad, curbă în stivă, aceste planuri, însoțite în planul superioară, sunt atât de simple și mai ușor așchi care s-au construit până acum.

De raze de brad sunt legate două serii de arcuri orizontale înclinare, după voință cu ajutorul manșonilor ghidivente de care am vorbit și către care converg toate. Răspunsul acestor manșonuri de oțel este de a trage planul, înclina orice curbură sau bratură e ușurată.

Sistemul acesta, pe lângă că dă o mărime mare ușurată așchi, și mai de și cămă de rezistență la înclinare — profilul și fiind redus numai la grosimea barei. În același timp așchi e foarte ușor și ușor de construit.

Așchi nu are nici o curbă transversală, curbă, care e dată prin construcția aeroplantului în alte aeroplante și a cărei săgeată e egală cu prima trăsătură a corăd. Când planul e bine înclinat, la aparatul nostru, se formează o curbă riguros concavă cu centrul de greutate. Acest curbă e posibil să devină o curbă opusă, de aer să se află acolo unde în realitate se află centrul.

Printr-o construcție rigidă, nu se poate niciodată ajunge la așchi de rezultat, și în funcție de poziția de greutate și așchi de marginea anterioară e așchi pe cât unghiul aerului e mai mic și se depărtează către mijloc pe cât unghiul se mărește.

Când două așchi formăm între ele un unghi unghi dintr-un deșchis în spre aerul, spre a înclina aerului și planul. Ele sunt manșonul la această poziție, pe patru serii de arcuri verticale, care se leagă cu un capăt în egală distanță pe marginea arcurilor, iar cu celălalt de cele două cârmă perpendiculare pe corpul tubului, formând prin înclinare lor un tot rigid și simetric aerului cu manșonul de soliditate.

Planurile portante nu se află un fel de mobilitate sau deșchisare bilaterală (aschivament) cum e la alte aparate.

Vitecu la aeroplantul său.

Ceie la care s'a aborât Vlăda, la Moșii—Hunedoara.

A trebuit să-l dau. A plecat la Orlăte într-o căruță d'ale noastre

Când s'a lăsat a sălit din căruță cu un sul mare de pânză în brațe și-a început să joace. Că el a fost todeauna foarte copilăros. Era răst alară din sală

— Tată să ții oile cu să am poroc. Mi s'a arătat un aer. De când am ieșit din sat și până la Orlăte un ecomare aburea tot înalțea căruța. Sbera aga de frumoasă pară-mi arăta mie, uite-aga, uite-aga, uite-aga... așa să abori și la. Să ții țară cu un să abori și eu.

Și s'a apucat de lucru el cu lău. În două trei zile a fost gata pasărea. Din lău au și pânză toată. A zbur-o la câmp — a ieșit tot astăzi — a prins oile căi de un capăt de funie, celălalt capăt era înălțat pe o casă care stăea loc de mator. Auri s'a suit sus și fecierii cari erau câștări au dat drumul căilor. Și pasărea s'a ridicat la sus cam la zece metri. Căli s'au speriat, au început să auri și să alege de de-abia s'au potolit. Auri și m'a jucat și călăra de bucorie și de atunci a fost vânat și a fost sigur că o să zburce. După câteva zile a venit și lău dela Orlăte să vadă și a zburat încercat odă. Vei fi astăzi și Dea despre asta, că s'a scris prin țară.

A fiort apoi o imagine mică și în loc de funie l-a pus gumăstie cu care a picat în București.

Bărbatul și lău capul pe pământ. Sărbătorile poartă în surprinsă și d'abert O dăruie negrită și s'a lăsat pe toată țara în blândă.

Tegea fotografiile din acest articol grava de colecție d-lui Ing. Florin Dan. Baldoia.

După un răstimp continuă cu glasul înmăit în lacrimi

„De atunci tot mai rar... tot mai rar m'a scris. O fi auri și el ale lui, griji și necazuri dar tot brebna să-mi scrie!”

Cu să-ți mai spun? Citeam și eu prin țară că astăzi cade unul, mâine altul... mă gândeam că astăzi... mâine... mă va ajunge și pe mine!”

”) Unul din erodologii noștri ciliat și fabilor de astăzi — d. Ing. Florin Baldoia — ne-a pus la dispoziție adău cu fotografiile respective, o brașă rădă. Este vorba de lucrarea „Aeroplani Vlăda” apărută în 1911, înlocuind și remanță călăra de către genăul inventatelor române. Valoarea acestui izvor — pe lângă revădarea ei — este mără și prin dedicația autografă pe care autarul a făcut-o marșei scriitor și prieten I. L. Caragiale.

Am găsit interesant pentru cității noștri de a reproduce, odată cu descrierea tehnică și analitică a „pasărei minăstre” și un fragment din revădarea finală de artă ardăleu d. Zoltar Baldoia — fost director general al teatral național din Cluj — la moartea noștră lui prieten. Acest fragment — care se referă la călăria lui Auri Vlăda — a apărut în calendarul Minora din 1914 și ne-a fost pus la dispoziție tot de către d. Ing. Florin Baldoia căruia mulțumim călăreșcu pe această ocazie.

„Arta Bombardier”

ARTE

HOMAGE

Director: Comandor aviator
AL. DEMETRESCU

* ORGANUL OFICIAL DE
PROPAGANDĂ AL SUBSECRETARIA-
RIULUI DE STAT AL AERULUI.

* CEA MAI BUNA, CEA MAI
IEFTINĂ ȘI CEA MAI CITITA
REVISTA ILUSTRATA.
MONTAJUL ȘI TIPARUL LA FOTO-
ROTOGRAVURĂ (TIEFDRUCK)

* PUBLICA TOATE EVENIME-
NTELE LEGATE DE PROGRESUL
ȘIBULUI OMENESC

* PAGINI SPECIALE INCHI-
NATE AERONAUTICEI NOASTRE
DE RĂZBOI

* PAGINI REZERVATE AVIA-
TILOR TINERETULUI

* PAGINI DE ARTĂ, LITERA-
TURA ȘI TEATRU

Prim redactor:

LADMISS ANDREESCU

Redactor artistic:

G I O N

* REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA:
BUCUREȘTI, Str. SĂRINDAR Nr.
9. ET. I. TELEFON: 3.45.28. CONT
CEC: 1234 BUCUREȘTI. REGIS-
TRUL COMERCIAL Nr. 1731/1942.
BUCUREȘTI. REGISTRUL PUBLI-
CĂȚILOR PERIODICE Nr. 76/943.
TRIBUNALUL ILFOV

* ABONAMENTUL ANUAL LEI
1500, DE SPRIZIM LEI 3000, O-
NORIFIC LEI 6000, PENTRU
ȘIBURATORI, STUDENȚI, ELEVI,
FUNCȚIONARI, MILITARI, MUN-
CITORI ȘI PLUGARI LEI 480

* PAGINILE DE PUBLICITATE
DUPĂ TARIF

* UN EXEMPLAR LEI 20

* DIFUZAREA REVISTEI ÎN
TOATĂ ȚARA SE FACE PRIN:
„I N T E R P R E S S”

L. A. I.

Str. GOGU CANTACUZINO Nr.
38, BUCUREȘTI, TELEFON 1.15.80
CONT CEC 5671 BUCUREȘTI

1 st. av. Chilea B-tra

M

A sîlam întîmplător pe aerodromul unei sesiunii de observație din apropierea litoralului Mării Negre.

O ceață de plumb fumurie învăluia întregul câmp. Avioanele asemeneau unor umbre estompate pe profilul de o parte și de alta a aerodromului. Păreau mai adormite asemenea unor păsări din creștetul munților, trezite din

seamă de foșnetul vre-unui îndrăgineț. Peste puțin timp își vor întinde aripile să-și caute prada aștei. Am rămas o clipă dus pe gânduri și m'am vănt în urmă cu câțeva mi, cînd acelai avionase înăgruite sîmetric în fața hangarelor, nu se acum răsipite și csmuflate, își așteptau elevul și instructorul. Azi elevul au ajuns mîdmultrii buni ai mamei și cu același avion pe care mai ieri credeau că nu vor fi în stare să-l strunească, azi pleacă sfîlșituri prin pînjenii de proiectile.

Această zi, cu toată apăsarea ei de plumb, pare a spune mai mult. Ostașii cu gulerile ridicate aleargă care încotro, fiecare la avionul ce-l are în grijă. Strîbat de aerodromul și mă îndrept către postul de comandă al escadrilei. Cîțeva sîgști înfățișare mă îndreaptă mai repede. Pe o tăbăță primă de perete stă scris cu litere în alb „CANCELA-RIA” Cîșpă mică pare mai mult o locușă a unui pagnic cetățean de pe meșagurile noastre. Ferestrele mici încadrate într'un chenar albastru, aduc o noți de împăciuire pe acest aerodrom, de unde pleacă războarele.

Înăuntru mă întîmpină, prietenos, adiutantul Andronis. Intrat de curând în Aeronautică, acest copil cu ochii albaștri și-a primit pînă acum mai bine de 40 de ori botezul focului. Întrebat de isprăvile lui, îmi povestește acuzmăratie sale istoricești la inimă, zburările prin perdena de ceață și căte altele, cu stîca modestie încă par a fi simple plimbări de agrement. Pe un perete la dreapta stă atîrnată o tablă pe care comandantul escadrilei, Căpitân Coltofeanu, păstrează ordinea de zbor a personalului navigant. Azi va trebui să decoleze în misiune cu tot timpul asprăclitic. Afară, ceață de desărmare în puzie lungă ca barba unui moșneag răsfărat de vînt. Soarele pîlpînd își făcea loc îndrăgineț în urma perdelei aruncate, lîndînd să se vadă albastrul clar al cerului. Pîc din cancelarie și pătruns în camera de aștept. „Sala observatorilor” de unde privesc ordinele de misiune geții de echipaje.

Aici, dau de Căpitânul Coltofeanu, comandantul escadrilei, un om mic de statură, pe umerii căruia se aprîjînd gîrja întregului personal. Mă amuză, că după ce va sosi avionul

din misiunea protecției de control, va decola echipajul Lt. Chilea. Dumitru, oba, adiutantul arg. Petracă Tîrnă, pilot și sergentul mitralier Sardu Dumitru, în misiune de recunoaștere și bombardament în peninsula Chîmburg, misiune în fote-sal Divizion.

Caut să cunosc pe lt. Chilea, care urma să plece după sosirea comandantului său. Îl găsesc peșind pe un scaun în fața băștii din perete împreună cu pilotul, cu care-și pregătise misiunea. Aștept de el un cășteluș albit cu 2 ochi de cărbune înfipți în cășpocul alb urmă-rom atent mișcările stîlpului său. Îmi este și el prezentat la rîndul — are Dolna-mascota locotenentului — nedespărțită în toate mînu-nile. Nu are brevet de navigant, dar a fost totuși întotdeauna baga] alături de echipaj.

Timpu se scurge pe nesimțite. Nu am gîtit cînd aterisase avionul așteptat. Urma să plece acum lt. Chilea. I se dau ultimile deta-li ale misiunii de către comandant escadrilei. Urma să recunoască și apoi să bombardeze dela mică înăl-țime concentrații de trupe în penin-sula Chîmburg. Omissionă într'adevăr grea, pînă la seama de aparatul cu care trebuia s'o execute. Îl întreb rășesc pînă la avionul său care pregăt dînaște de mecanicii, l aștepta. Dolna, în mîrîtări vesele ne dădea tîrcoale. Se ruga s'o suim mai de grabă în avion. Azi ca și stîlpul ei era la a 94-a misiune. De fiecare dată s'au întors teferi Azi ca și în atîtea rînduri cu Dolna în misiune, lt. Chilea va purta acolo în sectorul umanic tîră aripile

Motocul este încercat la turație, iar starterul, cu gesturile elegante ale unui „atop” din bulevardele Capitalii noastre, îi dă liber. Nu se aude decât mugetul asurzitor al mo-tocului, iar avionul se pierde în ru-laj pe teren, lîtî-l cum se deslîștește de pîndă, face un viraj poștinga, în timp ce urea îl pînă. Acum, redreșat, trece pe deasupra noastră, ne dă salutul de plecare, se după puțin timp să se piardă la orizont. Mă reîntorc în cancelaria escadrilei să aștept întoarcerea echipajului. Aștept o bună parte din timp, apoi pînă la cînd ca să găsesc un colț recreativ. Aștept de mine vîd un grafic privind îngrijirea tehnică a

CU „DOLNA”

avioanele, iar mai sus un altul ce ține evidența mișcărilor încheiate. Lt. Chilea pleacă azi pentru a 94-a misiune. Adj. Stg. Petrescu Tiron era la a 40-a, iar mitraliorul sergent Surdu la a 79-a.

Grăia mi se ridicase din suflet. Aveam în față un echipaj înececat și nu mă îndoiam că și de data aceasta o va duce la bun sfârșit. Timpul alunecase ușor în cămășuța prietenească. Văd pe comandantul escadrilei epind afară. Se aștepta sosirea avionului. În adevăr aparo într'un colț al aerodromului. Egim eu toți în întâmpinarea lui. Pe fața tuturor se vede nerăbdarea — care nu vine cu bine? Avionul pică ușor ca apoi să se așeze obosit pe cele trei puncte de sprijin. Toți căutam cu privirea echipajul. Pilotul și mitraliorul au o poziție normală, afară de lt. Chilea care, înghesuit pare, se sprijinea de parbrizul avionului. Săntem într-o clipă la el. Pilotul și mitraliorul sar jos, iar lt. Chilea cu cățelușul în brațe rămâne satisfăcut. Era un alambet învăluit în durerea mută. Din umărul drept se prelungeau picuri de sânge. Fusese atins. Bate dat jos pe braț din carlingă și dus în camera de unde cu puțin înainte plecase în misiune. Cățelușul, dus odată cu stăpânul său, purta o pată de sânge la gât. Și Doana fusese lovită. Caut în grabă pe pilotul echipajului și îi cer lămuriri. Cu voce stinsă prinde a-mi povesti:

— „Kram deasupra obiectivului. Am coborât ușor cum îmi ordonase dl. locotenent. Sub noi traseele infanteriei ruse se pierdeau până departe. Rații au început a trage cu disperare. Lăsat lt. Chilea a început să declanșeze bombe. O bucurie înătrăctă îi înăfșura. Igi execută misiunea în plin. Jos începuse lădul. Bombele răbufneau iar mitraliorul Surdu trăgea rafale lungi. Terminasem bombardamentul. Ne-am întors din nou și am început să mitraliam. Un glonț rătăcit dum-dum al unei arme terestre sparge parbrizul și se opri în umărul drept al d-lui locotenent. Atât a mai putut vorbi: „Hai acasă” și m'a bătut pe umăr. Am virat ușor și cu motorul în plin păream că nu mai ajung. Îmi era frică, fiindcă îi știam rănit”.

Când terminase de vorbit, lt. Chilea fusese dus la spital împreună cu Doana. Târziu, seara, când ne-am streșna cu toți în dormitor, am început să ne destrămăm gândurile. Nu era unul să nu fie cuprins de durerea lt. Chilea. Fiecare își vorbea de suferință larg, plin de camaraderie al acestor aburștor. Învăștor, ce mulți adăpia, și-a afirmat prin sânge țărta creștinului. Lt. Chilea dăduse o lecție de curaj camarazilor săi „învăștorii, mareu învâștorii”, plămădeală din sufletul găsmubai nostru, au arătat și aici că au înțeles chemarea.

Sedeam tăcuși înăfșurați în pășuri, cu gândurile bolnare. Lumina se stinsese. O mică lampă de noapte își răsfășngea acum lumina palidă pe albei corăpășurilor. O muzică în surdina păștea înăfștor. Am rămas o clipă atenți. Era aparatul de radio pe care aștasem să-l închidem. Muzica ne tucurise pe toți. Și ei, în torșul gândurilor noastre, cânta:

„Când așmanul tatăl meu
„Era tînăr cum sunt eu...”

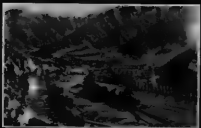
Serg. t. r. PETRUCESCU ION

Rep. de înălț S. M. P. pentru Aeronautilă

MIȘIUNE

T A R A N O A S T P

1. La spăteală refector

2. Căni în băi

3. Vădure din meste
Vălcii

4. Căni de vâlcă în
Căpășăușăușău

5. Căni din așel
Ardeșelul

6. Măști de lemn
din Ardeș

7. Ceramici din
așel Ardeșelul

8. Bontale (bontă și
bontăre

Afințarea cu mitrali a asaltului
vitea de asalt (S. M. P.)

Întreaga „pânăla” și asaltul a „Castelului Trăsnit”.
(S. M. P.)

„Castelul Trăsnit”

de ION BĂLEANU

CALATORUL care trece
măsură închipeșii, prin
deja postului de comandă
al unui Grup de Asalt, va
fi isbit de firma în poli-
eromii dela intrare, re-
prezentând un bășnet co-
lorat ce are sticlă și mai
bucur decât actorii de
cineva Donald Bășnet, fiindcă are
cine și pînă la un cavaler medieval
și o bară ce are cușit de ghilindă sub
scripă săgă și pe eședea scutului
mă scria îndelung dar sugestiv — „Cas-
telul Trăsnit”

Regimentul acestei păstrășii de țară
avut nădărușul lăptăriei de a călăi, la
femeia sa, imaginea unei cutii ap-
păpăce în care să se fie frică pe-ter-

rilor să înopțeze, fiindcă și castelanul,
un cpt. comandor înalt, supla și de un
bășnet subțire și în permanentă bună
dispoziție, și cavalerii săi, — sunt cei
mai prețioși oameni din lume.

Castelul acesta nu este altceva decât
un bordel puternic amenajat în pământ,
cu un capac pălărie ce o pălărie in-
genioasă de lucrăreșă, iar tobele,
bizonul acela clădit dela intrare, ar fi
grea de decriptat dacă n'am și o fa-
cile de decriptat care are avantajul apăsă
pe care îl dă imensitatea oceanului
aerian în care se scaldă cu împănă-
tările țării și cu puterea îndrăgost-
ților care mângăie, cu frumusețea lor, lăsa
de eșuri a aerului

Dis acest castel săpat în pământ por-
nește, la lăptă, eșurătorii dela asalt. O
armă nouă, născută din spiritul de
bombardare cât mai lată în țară pământ
și cer. Dacă și o disciplină nouă, disci-
plina omului care, fiindcă și înarmat
ce bea de bășnet și grenade, atacă cu
viteza bolnavului aerian, la înălțime
aceia dramatic de scurți la care vi-
rează creșterea adversarului. Fie că
bombardamentul aerian bolnavului grei
și îndrăgostirii lor sau de unde pot
vălătoare se aruncă săgeată, în or-
-

rele dașmă, grenadierii vladăvini
coboră la fîră lăptă să atace cu trăs-
netele din bordelul de stăc drept la
spărtura colanșilor dașmă, sa-
să trăsă cu grebla lor de țară și expăși
prin vîroșie cele mai adăni la care
stău, pînă de greață, murgălele de
furneț vînătoare ale adversarului. De-
cile grenadierii aviației de asalt nu
lăptă decât în prima linie.

Vîroșie de aproape, avioanele lor
mici cu două motoare, cu botul lor
tept apor, cu un almic înălțăreșă,
neci nu spun nimic din drama fan-
tastică a stărușilor lor, dar dimpotrivă
împresă ușor joacă foarte linșile de
barim, glaciie, lipite de grila ab-
solut de izbitoare. Și, cu toate acestea,
fîrăre plătore în mîșună înarmată
pentru dărușele înarmate de asalt, o
încurșă în balconă, o tentativă de
breșă în lea. Dar, din clipa în care,
asemănt-șor arhanghelii murgăie, ca-
valerii „Castelului Trăsnit” urcă la scară,
trupul firav al aviației lor de asalt prinde
vîlă, o vibrație înțelșoră care vîroșie
că, lațre murgăie, s'a înghesuit cu
suflet care bate tot albi de sîmășie că
nu mai poșă dîștine care este lațre
asaltul de o aviației înarmată a pînă
scrip, iar aviației a clipărit coșpășă

Teatră gloriușă a...
Clasă și deșterare (S. M. P.)

Ele sezen modern, die otel si mafi.

PEATH CLARK.

Îi am în fața mea și vreau să măd închinat în armura lui de alba și întinsă apoi cavaler al „crăstului strălucit” au ară simile floare albe în priviri, apoi în special alba general. Un bărbat scund și bine înalt, acuzat statură e frumoasă: alba, -că. Clara Vasile care a înaripit, pe care lămură, cel mai înalt document de voluntarilor jertă. Mai vârstă decât acesta, l-am cunos în ochi imaginate celulați, furbiște, răcoșile de a-moment, strălucite de hățiere, îndrăgii eu un mustru] și eu în jur drept ca o credință.

Trecu laislet și economu la vorbă, prin amăritorile mele de floare. Euam profesor la Râmnicul Văleii și eu am-amici profesorilor mei elevi dintr-o apasă, comu cu arăția, deit pot avea zesele de vladah, de vradu din la-gele prea barmatice ale scoliiu apasă cărțirilor. Poate de acia, de și eu am-am gâit în glânduile mele deit în apasă unu ochi entripierditi, eu pleviri neti cu barmatice și neadogiti a unu lămpu de ukaler în care pălăie o flăcăr vie, flăcăr glânduțir mte neade, am pălăie de stănci, presăntă-ment distăbulu mare rare-l bălăst, undu, pe drumurile vîrji, pe pălăst acia... La 13 vîrji și binecuvintătu vîleș, la care vîrjiu credinji romă-neș sorbuu din răpăsur vladahulu bazarene. A barmatice mînuie în

ribei a s-lucoteantului Clari Vasile, care are să fie și cel apoteotic a 'nostrui exemplar de elita și aviației noastre.

[illegible]

Adversarii săi au simțit drama dela
bordul avionului românesc și, din ero-
rările lor, Claru a înțeles foarte pe
care l-o pregătise seepia: voiau să-

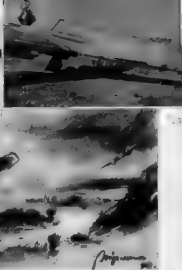
doct, înseamnă via, poartă în înaltă
cercetare și să-l însoțească astfel pe
biserica bolșevică! Nu, omulă niciodată
se înalță pe lângă Cluj și la fost complice.
A tras de mână pe fiica o răsturnare
pe o arină și a răsunat bătălia între
dănații care-l însoțeau. Comercial
său de pătrunzi, adică Coșbuc care-l
însoțeau, nu a putut asista decât la
expulzia sa de la faclă din care
a fost scutit cu rușii ca o boală de
scurt, dar așezat la Cluj și din
boală via, purtând suferința
său, adică împotrivă în pălărie pentru
care se lupta.

Acum lui dau mai bine seama căli
asemănare este între frați. Același tăl
același suflet, același bădăreț în privire,
amândoi privesc drept între apărânce,
cinești și cutodori: alături de re-
servă Cluje Gh. Ibride mai mare și
croșet, avea și dăci mai deaparte, pe
puntea fetei, după ce a scapăat la Zi
mășinilor în spărance Capătul și rî-

Ad. ex. 100000 este cel mai mare număr care a pierdut timpul al zilei. V. Schlegel

Archevêque de saint guais, en sa
sacerdot, assemblé cardinal de
la messe (S. M. P.)

Bune jertfa fratelui său, a trecut dela dăltăre la asalt cu să fii mai aproape de marea pildă a aceluia. În cele 14 de minute executate până acum, în arsură abaritate a cavalerei de asalt, ad. Clara Gă. a dat, cu vârt și îndrăzneală, răsturnarea unui neam care primește cu răbdare, dar răspunde cu prietenie.

Cu marmagă gamană, cavalerii fără teamă, care purta floare în creștinga avionului său, o inimă de frate sau imaginea unui cămarad, Grupul de asalt al cap. comandatului Vasile Al. avea să jind în loc, laert și înspăimântat de murea granadietilor din aer, care răsturnă de după o colină, de după o perdea de praf, de după o lătară de pământ stăpânit de viață, cu greaba lor de foc — timp de o lună în zile, 140 divizii sovietice, ale încercau să rupă un front înalt marmagă de 8 divizii germane-române.

Cu importanță aveau chiar distanțele în atac, pe lungimea frontului? Chiar atunci când au fost cerși de un corp german, al asaltului liniei de apărare, la sud de Zăpotești, șanșii anticor înțeles cu tanarul și trupe bolșevice, cu tot răscolul de buzdniș la care pot răscolii rădăcinile din cauza distanțelor mari cavalerii „cavalului trântit” și au lăsat aparțin, la frunte cu noștărilor lor comandant de vazădrilă cpi. Priștopescu, acoperind de câțiva ori călăre de trupe sovietice.

— Oriunde lăsem bombe, la șanșii anticor, simelele la pila. Am atestat

la sol, coborând până la înălțimea șanșului, vedeam șiruri, șiruri de regi care se călăresc și cădese. Unii care se lăsară frica, se scrișeau în plâns și se lăcesc morți dar li vedeam cum se apărau cu mureșii lor panăduș-pavăș, — și ne lăcessem până-l călăresc de tot și pe ei. Lângă mine bătea înime lui frate-meu... Soara, am primit scrișoarea de mulțumire a comandantului german care ne solicițase intervenția

DUMBRĂVĂ ATACĂ DE PENTRU O PARAȘUTAI

Alădătu, sovieticii lăbulăseră să fese o punga la nord est de Melitopol pe care o călătesc marea cu tanecuri și trupe, calcau a necesită intervenția rapidă a „cavalului trântit” împreună cu 4-1 german Malasa, aviatorii drăci au decolat în grabă, abarând la 2 ra, alungându pe sol și reperate șanșele ale trilete, călăpti, cu viteză excepțională. Ochii tătăser călătuș să deslușăsc oama aceia de deal unde se dădese lăta germană de lăptă, pentru a putea să unde să înceapă asaltul

— „Nu dăruia ochii din cauza înălțimii reduse la care zbura, când ne-am rădărit la față, lăbulănd din pământ, jrechețele de reconșoare au primei linii. La pră fărmaș ni s-au răcorit ochii și, pe o lătară de pământ rar, am alăptat rășii cum se „afiea.”

Parădușă aceia de pământ creștea răzându-se pe miază cu avionetele se apropiu cu hotărâre de la un atac de miază. Un val de boiașă cu călă

pe șanșii bolșevicilor, amestecă de-l cu asquoziale de pământ de care și-au renunțat umerii. Tunurile și mitralierele și toate armele bolșevice din punga au început să tragă după ameli aceștia călășori, încercând să-l alunge. Răși făgău în avânt, cu șoboleni călășind gropi sau rădăcini de copac unde să se ascundă de atacurile rimate ale formației li-ului Malasa, în clada unei perlele lădrăcite de arme terestre care trăgeau disperat. În prăpăd aceluia au apărut, decolată, vânătorii sovietici care s'au năpustit asupra avionelor române și germane.

Șurătorii „cavalului trântit” nu se lăsară surprinși! și și-au lăsat dispoziția de apărare, nepermițând vânătorilor înamici să-l atace sub o mie de metri. Ad. Dumbrăvă Victor a prins chiar momentul favorabil și a lăsat o rafală de tun într'oa față, incendind-o. Pălădă rus s'a aruncat cu parașută și Dumbrăvă li-a vânătorii cu prilejul glândind-o creștingă cu poște-căpă cu zile, parașuta călășă înșă cu om cu tot, cu un bolșevic fără nădăjdu.

„Păcat de ei!”

Înima lui Dumbrăvă rădăse în loc la parașuta rusească și au-l vână să o lăse acelu, s'o rădănească pila și alămolat. Ce bursăre în călăș, și le udă parașuta rusească învina în lăptă! la miază lui 4-1 și glăst, parașutai, un lac „la vedere” le galera de arme a creștăndu, și Dumbrăvă, flăc al stă miază la gând, a ochii o fije de teren bun, și a atențat să călășă trilete părășit

carei ontologie victorioasă. Din toate măști trăgând în ea, ca la marelui doborât, zăpăcit de atâtă acustică cavaleră el, conștientul istoricului se aternă în milodramă ter, și-l găsi peșteră, cumălă, s'a urcat ar în cartingul și a porosit în călăpăduș ca să nu dă seama. Nu este în actuală stăruială Dumbăvi, căci din protocolul medieval al jurnal-urilor în care, după ce-și răpune adăveratul cavaler-victorios laze cutăru și amare opăi învins?

ATOMIC TAX.

Toate acestea nu fac decât la „catalină trănițelor” fiindcă sunt adăți de din repetate lucrări nădrăvășite lor se îngreșănesc dala o zi la alta, — și fiecare cavaler are, la catalină adă, câteva înălțămări poftin obținute pe care, dacă nu le-am cunoscut, humoral bătăilor, nu le-am putea întinde.

Levin din un proiect de țanț, distruge solenoidul înfățișat
undeve. În sectorul Melniopol, pe câmp avioanele noastre da
asalt asupra câmpului care alimentează tancurile, aș. Zamb
Victor a seos roșie și a aterizat în fâlcări. Din aer, 22, 99.
Clara s'a rapt din formație și a aterizat alături ca să-l salveze
Avionul era caprină de fâlcări care ajunseseră la muniile
fâlcări începuse să pocnescă și să luproaște tușugetual
afecț caracteristic bombelor de porumb puse la prăjit. Era
adec de simplu să și cutuagă conștientul și să decolase, înșu
nici unul nimeni edificat nu se putea hotărî fără să îl fiat tot
ce le era în putință de a mai salva ceva din avion și, fără
măști formale, dar cu tență prudență, s'au apropiat de a-
vionul pe care muniția dănaa sub amputura fâlcărilor, se
ana parpuță, spol s'au ornat în avionul lui Clara cum va
putut încheie-lui. Nu Zambie în „norțanșii”

Se aflau pe stâlpi de lemn și trebuia să deosească sub bătaia mîinii carei călări cu tot dinadinsul. Exploziile se auzeau, bălăbăla după avionul lui Ghera, gata-gata să-și găsească, iar motorul din dragău nu dădea decât 1000 de turații! Ar-lăsa trăsura din te la ce mai precia și avionul se putea decola! Ghera, care astăzi și un lot stăb de la un avion-mobilat, nu și-a pierdut capul și a rulat, a rulat, a rulat peste câmp, șase km, transformându-și avionul în taxi, până a dat peste socrul său. Au făcut auto-stop, ca pe poartele Franței, și au ajuns cu bine la castel, cu avionul remorcat cu orice vehicul în zonă de mator.

ADMA SOCIETÀ-CANADAPRESS

[illegible]

Într-o asigurare și s-au pețuit trei acte de înaltă camaraderie și dispreț suveran de moarte, pentru legea de onoare a „căsătoriei trimbul”. Iar legea aceasta cuprinde în pământul și în armă secretă a acestui braț Grup de Asalt camaraderie împotriva ei, nu se poate simți face aici nuși aceste care singurându-se care să ajungă mai înainte în avionul în flăcări din care coboară anevale, împachet cu săruri obiective și înflăcărilor de foc, adă. Nădăd, pentru a-l adormi sub cuștile țării dintr-un, — peștură, din aer, camarazi lui de peștură se repetă ca un pe grămadă acelu de balșetului atepi de alungă ajutându-l răscolit din flăcări, până ce l-a salvat un camarad care aterizase lângă el. Nădăd a-l putut să zică în căle au Arșelul țării ca să-l salveze camaradul, pe adă. Lăgoșile lui, peștură legea aflece a „căsătoriei” o împuneri adă și glauz conștientă sale.

Pe scapări și în imensitatea dincoșată a nopții soarelui, a-
t. Munteșan, cu elocin dreaptă amărită de un proiectil dașman
altora lângă linia bolșevică. Proiectiv riu, în acest înșu
spătu în care celi veni cu o călărie nu-și pozi edifica privirile pe
un mureș de pământ sau de farmică, linile nu erau bine
delimitate și spațiu între ele se umfla sau se desumfla după
cum se angajau forțele. Munteșan clăpuc lângă o consecutiv
înțeleasă ofensivă și, bătută de o elocin în soldați răgi care-
lămură și vreau să-l vâșoșe, a înșu o fugă, cu boala în
mână și cu credința în Dumnezeu. A îndura canal edoșă și

vinut crucea mai aproape iar răcoarele armărilor lor s-au ră-
dăit surd. S'a împiedecă, s'a ridicat, ar a pormit în drum.
Oferit, frânt, dar suficient al voiaja îl stimula. A mai întors
capul odată și a văzut crucea trântită, cu cel mort, celălalt
trăgând în jurământul să rupă gâturile. S'a lăpăsat bine ca
se întemplea și a continuat să alerge, în timp ce camărași să-
dis aer, ad. Logofăt, Zachea Ion și Zamfir. V. veniau în-
dăruite după crucea cu belșevici, se apleacă și se trăs la ea.
Cela către secl de metri, măturând din cântăra rufale rula-
tura acestora. Unul a învercat să ochisese cu arău lui
cu luneta, după vântul care-l scipa, dar o rufală din aer lă-
crăntă la gândul, se fura în top.

În acest timp, la „castel” amărâs — cu lagărele — amintite care se scurgeau amănunțit, și apăsător, creștând îndelung cerul dinapre râului, un oaspe de onoare. Castelul fusese în țările din Principat lui obținut mai, dincolo de marginile discreției sale caracteristice, îngrădite cu date, ofițer, și faptă aducătoare în jurul lui de război al cavalerilor săi. Era dăruit un oaspe foarte însemnat fiindcă, într-un avion a apărut, a stăruit dintr-o brigadă la poartă castelului și a rămas, castelul coborât, așa în amprenta lui de lăsat.

"... Să trăiești. Demnitate ministrilor! Mișcarea a fost cenzurată. Subsecretarul Minsterului a fost lovit în motorul drept și a aterizat lângă linile înarmate. A ieșit să se adreseze dar este umbrat de trupe portate bolșevici. Comararii mei supraveghează din aer și nu mai sînt să se apropie nimeni de dânsul. Este nevoie de un Fiesler care să-l poată aduce."

Nici un a terminat bine raportul, că zăbăfiseră german
Felixberger a și decedat cu Flinder-ul său, deosebit odidă ca
~~de un Flinder care l-a pus la cale~~

Când l-a dat jos din avionul german, zădărnici, Munteanu care abia scăpase de ochii bătăi ai urmasilorilor săi, s'a trezit îmbrăcat în fîră și-și dăduse presa expede arma de ce se pătruse. Peste zămbul celui care-l însoia la pleacă, emoțional și fericit ca toată via, Munteanu a scris ce prin ceași fronda camarazilor săi. Erau toți, era și căsătoria și, alinați cu zădărnici și, dar toți în zămbul aceluși de ciudat, aceluși de cîndă. Nici nu-și dăduse seama c'își însoia ale căpitanului toată armata sovietică care venise să-l aducă caldă și camaraderă la felicitare, prin linia ministerului aviatic.

O clipă, generalul și sublocotenentul au rămas schilați în același cinstită și trăsătură emoțională. Apoi generalul Blasaru (ib) a prins pe pieptul sublocotenentului german care salvează un camarad rănd, șamoa cel mai frumos al onorului aerului. „Virtutea Aeronautică”

— „A fost cea mai frumoasă zi din toate zilele petrecute
noastră...” își lăbește gândurile cavalerul „cazutei lui înfrân-
cării, la închinarea oricui, poate să-i cunoscă zădărnici
atunci de piatră amănunțit la legătură, și rămână o fortifica-
re de auzul și de îndărjire stădă
un cârmăz clădit în lăpt, în loc să rupă, adăugă o cărbădă
noastră în temelia evadată a casei.”

ICIM RELEASED

Din Urna amintirilor

Pe comandorul Iosifescu, care a știut atât de înălță-
 tor să ne poarte prin Rusia cu tot climatul de țară cri-
 stiană, îl găseam întotdeauna în cortul de comandă
 pentru a ne transmite următoarele ordine de misiune. Șosea
 a mult înaintea noastră pentru a controla dacă paza,
 pregătirea materialului de abor, cât și celelalte lucruri de
 interes din cadrul gospodăriei grupului, au fost făcute
 în ordine, după care intra în cort pentru a studia lucrul
 operativ de peste zi, unde îl găseam.

În dimineața aceea de goapte, de fantomă stinsă, cu
 zile ce mijau în îndepărtarea războiului, ne-a primit
 cu un zâmbet de nedefinită dragoste. S'a uitat cu aten-
 ție la noi, iar ochii îi schimbau viol ca ai celui ce și-a
 lasa aminte de amănunțile plăcute ale unor momente au

de mult trăite. În timpul vocii lui s'a simțit o lipsă
 tar privirea pentru moment cercetătoare și plină, de o
 seducție de speranță s'a lăsat încoet, pe masa de lucru,
 trăgându-l în ea tot neantul despărțirii.

L-am găsit schimbător, schimbare care cu timpul a luat
 forme și care s'a încheiat cu dispariția unui alt echil-
 bru, în grije de părinte ce-și vede copiii dispărând unul
 câte unul, legându-se doar de speranța de a-și vedea
 măcar pe ultimii trăind și bucurându-se de viață. Cu
 cât trecea timpul și golurile dintre noi erau mai mari,

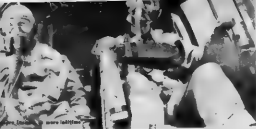

Sămădă pentru război. S. M. P.

cu atât se alătura mai multe de noi, căutând prin toată
 lumea lui, să umple lacurile lăuate de vitregia soartei.

S'a simțit în grup o ușoară amorteală și un entuziasm
 estompat de lipsa celor cinci. Nu se mai ședea nici
 gălă de stăruitor al Cpt. Mo'ban dând „bancuri” prin-
 tre camarazi și nici adierea de prietenosă atingere a
 neantului războiului lui Iosif.

În această familie de luptători, în care sufletele au
 fost unite prin caracterul hotărât și plin de afecțiune
 al comandantului, se simțea dureros dispariția unora
 dintre noi. Cele urmate în cursul zilei au arătat cu pri-
 sosință înțelegerea deplină de care C-dorul Iosifescu
 era atât de dovădă. Prin exemplul personal a căutat să
 înălțare din piepturile subalternilor cele mai grele și
 chiar ușoare piedici de ordin moral, puse în cale în
 mersul apăsător al unei unități pe câmpul de luptă. A
 executat una după alta, ca pilot, trei ambarc la Stăliș-
 grad, prin care a căutat să arate că memoria celor că-
 ruți trebuie cinstită prin însoți faptele ce le-au găsi-
 ficat, prin căderea lor. Într'un târziu când gerul alăpăse
 al Rusiei se lăsa în țară o supraîncălzire de frig și
 viscoale, când la căldura unei sebe primitive i-am adus
 aminte de ceea ce, mi-a rămas că oriunde comandant-
 ul trebuie să meargă alături de subalterni, dând, prin
 secunda, ceea ce-i de coeziune, de adevărată camarade-
 rie și plină de sacrificiu ce trebuie să existe pe front,
 ca simbol de înfrățire în năzuințele comune ale unui
 popor.

Au trecut multe zile de atunci, și cu cât alte pagini erau scrise cu gloria acestui grup, C-derul Iosifescu în tot acest timp a știut să cimenteze credința noastră în epistula de sacrificiu și al datoriei. Faptele comandantului nostru au dus ca pe o rază, lumina de laolalt patriotism spre ecul răscolii de micile globulețe ale spăriturii terestre sau vinătoare inamică, ce ne însoțea sbornul completând în demers, agomelel motoarelor noastre. În misiunile grele era în fruntea noastră și, în ciuda atârstor rezistențe dușmane puse în cale ca diguri de neafirmat

de trupă și cu câmpuri largi de luptă, era vădit pretențiunile în mărșul lui de câmpbater — aici bolnav era.

Așa bolnav, de o boală

de ficat care l-a trântit la patmai târziu în zilele când, mai mult ca niciodată, dorea să rămână mai departe lângă grupul lui drag, nu căuta nici în prag d'noapte odihna meritată. Când noaptea își lăsa umbra ei peste satul și aerodromul nostru, prin visele flăcări personabului de toate categoriile, căuta să mențină neîntrerupt lațul de gândire și entuziasmul vâslat poate de misterele nopții, sub luna ce

pe undeva în nesfârșitul univers, comandorul Iosifescu, în sbornul de dreptate al pașării lui moartă ieșite, ducea cu el dorințele unui popor, pe locurile pe unde trăgănia și necredința în cel de sus, sălășluiau în inimile celor ce ne cinstiseră țara.

Îi văd parolă și acum bucuria cel-copleșea atunci când lua parte cu toți al lui în misiuni. Era plin de o fericire pe care o exterioriza printr'un surâs ce-i prindea întreaga față, ca și lumina de lană pe fațimul de freamăt continuu al pădurilor noastre. Așa l-am cunoscut în primele misiuni, așa l-am văzut și la a cincincea misiune.

Nu avea zădărnici și ce căciula rugulată și albă, cu manșona lungă

Înter av Iosifescu, într'un grup de sbornituri, în Bortov (S. M. P.)

parolă aducea în sborn gazdat, având-ne înamice pe deasupra noastră.

Ducea cu el, printr'o activitate de apostol, toți factorii ce impun o atmosferă de eroism, căci chemarea primelor sale de război a știut să o transforme într'un adevărat apostolat.

Vestea morții lui pe care am aflat-o într'un târziu dintr'un ziar, a născut în murmur de furtună interioară, scoțând drăgi

amintiri din una tritu-talul apropiat.

Acum când florile de corcențe strălucesc liniștite și tăcute pe mormântul lui alipet de curând, evocări clare se desăpădă într'un fureș tumultuos, ca marea ce-și ia-bește cu furie valurile de maderile ce o țin încoțogată.

Așa cum l-am cunoscut ai ne-a iubit, așa cum ne primea întotdeauna când ne întorceam din misiuni, așa cum a știut să fie exemplar, incluzând în examă vârele și nici boala de care suferea, așa cum a știut să depună tot sufletul în toate pentru a ridica gloria grupului și deci a țării, așa cum a știut să conducă spiritele și să le îndrumase către datorie și abnegație totală, va rămâne pentru cei rămași din falanga anplilor sale și pentru toți un simbol de neprețuită carte de aur, în care omul comandantului Iosifescu, scris pentru nemurire, va fi oglindă de bravură.

Cpt. av. PROFIR IOAN

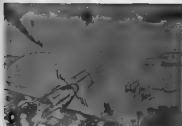

Pentru Tinerețe

1. Străduie colaborare aeră-mare, de Ivan Subin, cl. VII-a Liceu „Trăian”, T. Severin.
2. Alina în plajă, de Tereza Alina, cl. VI-a, Liceu Carol I, Coarța.
3. În plajă, de Mihaela Rieff, cl. I, Liceu Comercial Botoșani.
4. Alina în sol, de Ecaterina Ion, cl. III-a Liceu, Sp. Herăști, București.
5. Alina în sol, de Ioana S. Vichor, cl. I, Liceu Comercial Bogdan Filid, București.
6. Luptă aeră-mare, de Daniela L. Mărcu, cl. VII-a, Liceu Comercial Bogdan Filid, București.

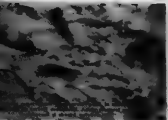

7. Bula de decolare, de Sadlee Stefan, el. II-a St.
Aerol Viena, București.

8. la piaz, de Predescu Cezar Nicolae, aeromodelist.
9. Lupta aeriană, de Soriano Petres, el. VII-a Liceul
Spina Mareș, București.
10. Atacul gazi aerodrom, de Zăbrea I. Victor, el. V-a
Liceul I. Măgurele, Brașov.
11. Scutirea obiectivului, de Crăciun E. Teodor, el.
II-a B. Lice. Mihai Viteazul, București.
12. Schimbări de Soriano Petres, el. VII-a Lice. Spina
Mareș, București.
13. Bombardarea, de Vidușca Nicolae, el. V-a Liceul
Mihail R. Hăpșean, Predeal.

Un met și până
la estafetă se
înălță la
sfârșit urgil
viteze pentru
apărarea
vântului co-
munist.

O Z i P R i N T R E

Desori am avut pelee să ad vortu
de-a dăgure frumoasele aborului fără
moșe. Porecitorii erau lăpși sberburi
și emneșan îndepăroape acasă! frum-
measă îndeleticire așteptă, deosece
trucență și ci prin filara planorizmatu
lăsaie de a deveni plăje meteoriză,
bravă epărtori și cerului acumpei mon-
stre flet. Desoriile lor m'au captivat
în așă mărur, locuți am hotărât și în-
doșac prună grile; să fac aborului fără
moșe o viață — în el acasă.

Între'au surt coșoada petrecut la
Brașov am așteptă că în așteptare se află
o școală de planorism. Iată deci pribejii
eșiept — și astfel, între'au frumoasă di-
moneșă de vară, lălu-mă îndreptându-mă
câte satul Sâmpetru, situat la 6 km.
Nord de Brașov.

Chiar de la marginea orașului ne răsă-
lăsaie ochilor dădurile de la Sâmpetru,
vede pînă că se află școala. Dura de
10 minute cu mașina — și ne aflăm pe
terasă de școar, în fața hăgarului spălit
aport plăpesc chiar pe corușă desăluț.
Ceva mai jos de hăgar, către șosele
paralele, se află hăgarurile frumoase,
cu dormitoare, săli de mese, săli de studii,
între'au așezăntu ordonat, oferind ele-
vilor posibilitățile unui cadru și între-
părei pline de confort modern. Această
frumoasă realitate, una dintre mulțime
cu este satul doșete și celelalte seuli de
abor fără moșor la diferite colțuri ale
școlii, vorbește de la sine asupra stăru-
lător pe care le depune, instituție de
siguranță, Comandamentul Tineretului,
Aviație Română, și grupe gărzătesc de
D-14a Ministrul al aerului G. ra de mca-
dră Jăneșcu Gh., pentru organizarea ins-
trucției preavășice a tineretului nostru.

În hăgar, se vede planșurele aliniste
frumose, pe două rânduri, lipind nermai
viele care acum sunt așezate la abor.
Totul este între'au perfectă ordine și ne
impreziunează foarte plăcut chiar din
capul locului. Într-un spațiu între'au stător
aportor, bine lăcătuș și la fel de ordonat
câșă hăgarul, în care mai mulți maeștri
hăgarici lucrează la construcția de pla-
șure noi și la dădurile reparatură. Nu
abovim mult cu vizitarea acestor înala-
lelăni; aici scribdarea ne sarepe papă
spre locuți unde se fac aborurile, aport
între'au punct mai ridicat și desăluț.

PE UN PICIOR DE PLAJĂ...

Alot privești planșurele mănăstii. Ne aflăm
la prima școală pîndă și mînăa al Tîr-
Băren, situat de laur împrejor de laur
maștor al Carpaților, ca de un valele
zid de apăre. Dău esteșimele deșăvrită
impreziunează a acasă chipul, răsare
ca o înaltă stăgăreșă deșăluț pe care
se aflăm. În vînt suru hotărâtă vîndăre
la un aborera vîndăre, neci așă poșe-
teje plădure, iar la poșele ale se lu-
bide col mai frumose și boșă covor de
flori ce l-au vîndă vîndă.

În acasă deșău splendid, vedem deșă-
pîndă-se activitatea planorizmatu. Ti-
neri cu corpi brunăți de șăare, cu chipul
radial de mînăte și vînt bun, lucrează
între'au comăderie deșăvrită, călăușii
cu teță de acasă frumose ideale — să de-
vîndă vîndăre vîndăre. — Dar pî-l privești
la hăgar.

Astăzi chiar la o deșăluță fîcăt prin

PLANO

Turism

În presa străină de specialitate se discută foarte adesea și se fac sugestii interesante cu privire la transportul aerian, după ce războiul va lăsa la vatră zecile de mii de piloți și industria echipată pentru servirea la maximum a forțelor aeriene militare va fi nevoită să caute debușuri civile. Probleme de altfel a des atacează în articole și studii ce apar și la noi. Fie că e factor esențial de luptă, cel ce se gândesc la evoluția sănătoasă a lucrurilor nu ostenesc a preconiza aviației și un eficient rol de progres economic și chiar social. Limitându-se la probleme în mare, discuțiile accentuează actualitatea organizării transportului aerian și faptul că sistemul acestui transport nu trebuie separat de problema comunicațiilor în ansamblul lor.

Pe tema aceasta, în dosul fronturilor de luptă, se desenează încă de pe acum un războiu de acapărare a mijloacelor de comunicații continentale și intercontinentale, în care marile puteri desvăluie tot mai mult intențiile lor. Dar latura aceasta a aviației de după război depășește scopul acestor rânduri. Voim să subliniem că aviația va avea un extraordinar rol în viața internă a statelor. Organizarea serviciilor cu legături aeriene regulate între capitale de provincie și județe, legături cu centrele economice de aprovizionare și industriale, legături cu centrele turistice și balneare, apoi cu poșta prin avioane de zi și de noapte și nu trebuie să uităm că se cercetează de pe acum taxiurile aeriene; iată lucruri care vor da loc unei activități deosebit de intensă.

Un avion de transport în zbor actualizat, carează pe frunte, dintr-un Minister de Bătălii și-a
Pentru se deplasează cu mare rapid alături de locomotivă

(S. M. P.)

Aerian după război

Între acestea, se prevede o impresionantă dezvoltare a turismului aerian, care interesează foarte multe categorii sociale. „Avionul de casă” va fi mijlocul rapid și confortabil de deplasare al clemenților de afaceri, comercianți, industriali, moșieri sau simpli aviatori de sbor... Avionul ușor, de turism, a căpătat o extraordinară autonomie în ceea ce privește infrastructura: decolează scurt și aterizează pe câțiva metri de teren, purtând trei, patru persoane cu suficient bagaj ca și la alte categorii de avioane, mai grele; industriile sunt în permanentă căutare de forme noi de perfecționare. În privința acestei industrii continentale a ajuns la rezultate excelente și nu avem decât să amintim produsul german „Stork” care prin calitățile sale a jucat un rol atât de mare în salvarea Ducei lui Mussolini din închisoarea de pe vârfurile munților Abruzzi. Recent a fost prezentat la București un nou avion de școală și turism, tot german, remarcabil prin economia sa la consumul de combustibil și prin viteza mult sporită, față de avioanele de categorie. Rezultă din aceasta că deși în plin efort militar, industria se gândește la formule noi

de avioane de turism, care să corespundă tuturor exigențelor. Dar turismul aerian va da locul unei mari dezvoltări a asociațiilor de călătorii, Aerocluburilor și Școalelor de sbor. Fiecare proprietar de avion va dori să fie pilotul avionului său — ceea ce nu este imposibil — și fiecare aviator va dori să-și aibă aparatul său care nu va costa mai mult decât un automobil mijlociu, iar în unele cazuri chiar mai puțin.

Iată numai câteva din motivele

care fac să se prevadă o mare dezvoltare a turismului aerian și căruia, desigur, Statul îi va înlesni ca și până acum o ambianță favorabilă, prin legislație realiste și reglementări potrivite cu necesitățile timpului și locului.

Dezvoltarea turismului se bazează în primul rând pe contingentele de tineri care se încadrează dintr-o dată în marea familie a aviatorilor.

G.H. A. DUMITRU

seu de legendă. Și toate acestea nu sunt decât reschizări
unei secrete și — totodată — calde simplități pe care am îm-
păna-a aborului, această școală nouă de caracter, unde tineretului
se poate dezvoltă la marea sa firească.

Niciuși, mai mult ca în cadrele aviației, nu-și poate găsi
tineretul ăstă noastră educație în mlaștină în care să se
poată realiza, altfel, în toate direcțiile în care-l împulsiona-
ză entuziasmul lui doritor. Cu atât mai mult, cu cât vre-
murile lui pe care le trăiește, și sub semnul căruia se va
devolta lumea noastră națională, sunt vremuri deosebite de
un principiu categoric: dirijarea tuturor disciplinelor morale
de simplități în spre asigurarea potențialului spiritual și fi-
sic și sufleteș, fiindcă numai astfel se poate asigura poporu-
lui o existență curăță oricărei de tulburare și vulcanice și fi
apăsată gospodărie în care ar trăi.

În sensul acestui fel educativ colaborează și familia și școala
și armata, instituții firești unei ordnări sociale bine deter-
minată, fiecare din ele constituind momente importante în
evoluția sufletească a omului până la pragul maturității lui
sociale, unde l se va cere, pe baza educației primite până aci,
înălțare, creștere, împlinire, clădire, putere de muncă,
curaj, încredere și spirit critic de sacrificiu. Toate aceste în-
sușiri sînt necesare apăsării biologice și tineretului care este gar-
anțul moral și puterii naționale și al unei simplități care-l
poartă răspunderea pe umerii săi, înalți sau obosiți, după
cum s'au format la apra școlii a vieții — pe mai puțin sau
mai puțin corespunzător. În tineret cu sufletul mlaștit de pro-
cupări prea desfășurate, un tineret comod și neobișnuit și se
angajase pe linia firească a omului, nu poate fi o ga-
ranție pentru oarecăr răspundere de care am vorbit. Dimpotrivă,
și dintr-o primărie stă de mare lăce viața morală și
existența națională a neamului sunt amenințate cu ruina, din
cauza fundamentului lor slab. Pe aceeași linie de gândire,
putem considera că în tineret cu sufletul mlaștit de pro-
cupări decadente, moravurile sociale și politice ale acestuia
sînt la fel de slabe de infirmitate politică și morală, tot
în tineretul lui revine misiunea, dacă este sărăcit, de a
îndrepta destinația neamului său, în mlaștină în care va și să
poarte pe umerii săi sarcina acestei responsabilități fiindcă în ace-
ste timp — din paritatea lui — izvor de viață coasă pentru
permanența spirituală a neamului pe care-l reprezintă legi-
dund paternității lui glorioase de pașii istoriei.

Într-un caz de copleșire este rolul tineretului, în avo-
jete sociale și în istoria poporului, și fiind căruia acesta mi-
narca care ține tradiția de tradiție, păstrînd astfel perma-
nența istoriei a neamului popor. Apoi tot aceea se face, tot
altfel color care se în mlaștină lor răspunderea administra-
tivă, politică și morală a parlamentului național, pentru a-
brece mai departe, alor generații, totul se alăpă pe prin-
cipiul rezistenței morale și materiale în punctul unde se face
acest transfer de răspundere.

Către această școală a bunului și adevăratului corespun-
dă îndreptarea pedagogică socială și acolo trebuie să fiind edu-
cația tineretului.

Pentru această școală a tineretului nostru, aviația încașmă
seu din disciplinele cele mai propice na să-l dărească fa-
cilități sufletești de care vorbim. Un bun abșor nu este
omul cu abili înșetător al aborului. Nu este deșău să
știe conduce aparatul pe umerii slăbiți, mai are nevoie
— se să poată stăpîni legile naturii — de o forță de spirit,
de caracter, bine definite. Cărua vede că va putea înfrun-
ta aerul cu sufletul său, cu gândul plin, fără a-și fi apăsat
mintea în frîngămintă noilor. Nu va reuși să asupă școlii,
înălțarea omului deși pămînt, pe aripă de avion sau de pî-
nor, este cea mai mare biruință a spiritului omeneșc. Pe
acest spirit, pe biruința lui permanentă, se bazează progătirea tehnicii a abu-
rătorilor coștă de care aviația și na-
tura nu are.

Pedagogia aborului înșăși, fiindcă
aborul are o pedagogie a lui, na în-
seamnă altceva decît un examen con-
tinuu și călăuză sufletești ale omului
care, pas la pas mai variate și mai
năpăstuite călăuză și a cărua rezolvare
na poate depăși alfel o fructușă de
secundă de reflecție, trebuie să-și pună la
contribuție toate puterile lui sufe-
tești și fizice pentru a învinge. Încaș-
dura călăuză pe care o trăiește abșor-
torul este, astfel, năpăstuit omagiu adus
spiritului omeneșc.

Într-un caz de aviație, na toate aspectele
ei, abor fără moșor, sau cu moșor, în-
lăte de a fi o școală a tehnicii supe-
rative, este o disciplină spirituală și
apăsă cea mai completă. Aici se for-
mează caracterul de oșel de care au
nevoie și armata și societatea, în ace-
lasi călăuză și una și alta se nevoie
de elemente cu o morală socială și cu o
conștiință a datoriei fiind ombră de în-
șău. Tot cel se face chiar, printr-un

forțe severe antrenament fizic și sufleteș, readucerea po-
tentialului na poșă progătite pentru a înfrunța viața du-
toare apăsătoare.

Pentru toate aceste motive, în școala de aviație, se face
adevărată educație a omului complet, cu trupul și cu sufle-
tul în aceeași măsură știe și bine fructificat, capabil să
înfrunțe și să domine viața, bărbătește; cărua aceste școli de
adevărată energie omenească și neșău trebuie îndemnat
tineretului nostru de pălărie și îndreptării lui.

Fiindcă niciuși, mai mult ca în cadrele aviației nu-și poate
găsi un rost mai înalț, tineretul românesc în această
disciplină, pe călă de apră pe alți de entuziasm și de gene-
ralitate de îndreptării neșău, acolo unde se înșău
trebuie apăsă țara cu în capitală ei spiritual de tradiții
glorioase, tineretul românesc se va găsi pe pozițiile lui firești,
adică la înălțimea sa vitală a patriei și la hotarele morale ale
școlii.

2. H.

Oșelul na în-
frunța abșor-
torului este
școlă.

DOGUL COMANDANTULUI ÎNDEPLINEȘTE
ȘI „FUNCȚIUNEA” DE MASCOTĂ A
ESCADRILE ROMÂNE DE BOMBARDAMENT

(S. M. P. — Petre)